

Apunts

N1 · B1 · Unitat 5
"A què et dediques?"

parla · CAT

Índex

Presentació	1
Preguntar i dir la professió	2
Preguntar i dir els estudis	7
Preguntar i dir el lloc de treball i d'estudi	9

Presentació

Objectius

Trobaràs a continuació uns apunts dels continguts treballats en aquesta unitat, el domini dels quals et permetrà d'assolir els objectius següents:

- Preguntar i dir la professió.
 - Preguntar i dir els estudis.
 - Preguntar i dir el lloc de treball i d'estudi.
-

1. Preguntar i dir la professió

Continguts

Per assolir aquest objectiu necessites saber:

- el present d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació: *treballar* i *dedicar-se*,
- el present d'indicatiu del verb *fer*,
- vocabulari: les botigues,
- les estructures per preguntar i dir la professió,
- la pronunciació de les *-r* i les *-t* finals,
- la pronunciació de les síl·labes tòniques i àtones,
- vocabulari.

Present d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació: *treballar, dedicar-se*

Els verbs catalans es divideixen en tres grups, segons l'acabament del seu infinitiu:

1a conjugació -ar	2a conjugació -er, -re	3a conjugació -ir
treballar	fer, aprendre	dormir

L'infinitiu dels verbs de la primera conjugació acaba en *-ar*, com *treballar, dedicar-se, estudiar* i *ensenyar*. La majoria d'aquests verbs són regulars i es conjuguen com *treballar*:

jo	trabajo
tu	traballes
ell / ella / vostè	traballa
nosaltres	treballem
vosaltres	treballeu
ells / elles / vostès	treballen

- Tu traballes d'administrativa?
- La Clara i jo treballem en un restaurant.

Alguns verbs es poden conjuguar amb un pronom. És el cas de *dedicar-se*:

jo	em	dedico
tu	et	dediques
ell / ella / vostè	es	dedica
nosaltres	ens	dediquem
vosaltres	us	dediqueu
ells / elles / vostès	es	dediquen

1. Preguntar i dir la professió

Present d'indicatiu del verb *fer*

El verb *fer* pertany a la segona conjugació i és irregular.

jo	faig
tu	fas
ell / ella / vostè	fa
nosaltres	fem
vosaltres	feu
ells / elles / vostès	fan

Estructures per preguntar i dir la professió

Per preguntar la professió fem servir aquestes estructures:

a + què + *verb* dedicar-se?

de + què + *verbs* fer / treballar?

quina + feina + *verb* fer?

La diferència entre aquestes maneres de demanar la professió d'algú és que la primera és més formal que les altres dues.

- Vostè a què es dedica?
- De què fas?
- De què treballem?
- Quina feina fa l'Enric?

Per dir la professió fem servir aquestes estructures:

verb ser + *nom de professió*

verbs treballar / fer + de + *nom de professió*

- Jo sóc professora.
- L'Àlex fa de periodista.
- Nosaltres treballem de cambres.

1. Preguntar i dir la professió

Estructures per preguntar i dir la professió

Per dir la professió fem servir els verbs *ser*, *fer de* o *treballar de*. Quan volem que quedi clar per a quina feina ens hem format o preparat fem servir el verb *ser*, encara que també podem utilitzar els altres dos:

- Sóc professor. / Treballo de professor. / Faig de professor.

En alguns casos, quan es vol expressar el contrast entre la professió per a la qual un s'ha format i la feina que un fa per guanyar-se la vida, s'utilitza la fórmula:

- Sóc periodista, **però** faig de cambrer.
- La Marta és mestra, **però** treballa de dependenta.

Gènere i nombre de les professions

Generalment, el masculí no presenta marca de gènere, mentre que el femení acaba amb *-a*:

masculí	femení
el cuiner	la cuinera
el farmacèutic	la farmacèutica
el dependent	la dependenta

En alguns casos, hi ha aquestes correspondències entre les terminacions de masculí i de femení:

terminació	masculí	femení
<i>-iu -iva</i>	l'administratiu	l'administrativa
<i>-at -ada</i>	l'advocat	l'advocada
<i>-e -a o -essa</i>	l'arquitecte	l'arquitecta
	el mestre	la mestra
	el metge	la metgessa
<i>-a -a</i>	el policia	el policia
<i>-ista -ista</i>	el periodista	el periodista
<i>-aire -aire</i>	l'escombriaire	l'escombriaire
<i>-ant -ant</i>	el cantant	la cantant
	l'estudiant	l'estudiant

1. Preguntar i dir la professió

Gènere i nombre de les professions

De vegades, però, les paraules amb *-ant* poden formar el femení amb *-anta*, per exemple: *un estudiant* i *una estudiant* o *una estudianta*.

Per fer el plural dels noms, afegim una *-s* al singular:

masculí singular	masculí plural
el camioner	els camioners
el fotògraf	els fotògrafs

Si el nom acaba amb *-a* àtona, com la majoria de les paraules femenines, fem el plural canviant aquesta *-a* per *-es*:

femení singular	femení plural	masculí singular	masculí plural
la metgessa	les metgesses	el taxista	els taxistes
la fotògrafa	les fotògrafes	el policia	els policies

Pronunciació de les *-r* i *-t* finals

En paraules com *carter* o *professor* no pronunciem la *-r* final. Tampoc no pronunciem les *-r* finals dels infinitius com *treballar*, *estudiar*... I passa el mateix amb la *-t* final de *dependent* o *cantant*: tampoc no es pronuncia.

Però en alguns parlars catalans sí que es pronuncien les *-r* finals i les *-t* finals. Així, les *-t* finals es pronuncien al País Valencià i a les Illes Balears. Al País Valencià també es pronuncien les *-r* finals.

Pronunciació de síl·labes tòniques i àtones

En català, la majoria de paraules tenen una síl·laba que pronunciem amb més intensitat i que anomenem *síl·laba tònica*, mentre que, les que es pronuncien sense intensitat, les anomenem *síl·labes àtones*. En general, en una paraula que té més d'una síl·laba, n'hi ha una de *tònica*, mentre que la resta són *àtones*.

in	for	mà	tic
àtona	àtona	tònica	àtona

ca	mi	o	ne	ra
àtona	àtona	àtona	tònica	àtona

1. Preguntar i dir la professió

Vocabulari

Professions:

l'administratiu, l'administrativa; l'advocat, l'advocada; l'arquitecte, l'arquitecta; el cambrer, la cambrera; el camioner, la camionera; el cantant, la cantant; el carter, la cartera; el cuiner, la cuinera; el dependent, la dependenta; l'escombriaire (*m. / f.*); l'escriptor, l'escriptora; l'estudiant (*m. / f.*); el farmacèutic, la farmacèutica; el fotògraf, la fotògrafa; l'informàtic, la informàtica; el mecànic, la mecànica; el mestre, la mestra; la mestressa de casa; el metge, la metgessa; el periodista, la periodista; el policia, la policia; el professor, la professora; el taxista, la taxista.

2. Preguntar i dir els estudis

Continguts

Per assolir aquest objectiu necessites saber:

- el present d'indicatiu del verb *estudiar*,
- les estructures per preguntar i dir els estudis,
- vocabulari.

Present d'indicatiu del verb *estudiar*

El verb *estudiar* és regular i de la primera conjugació, és a dir, que es conjuga com el verb *treballar*:

jo	estudio
tu	estudies
ell / ella / vostè	estudia
nosaltres	estudiem
vosaltres	estudieu
ells / elles / vostès	estudien

Estructures per preguntar i dir els estudis

Per preguntar els estudis fem servir aquesta estructura:

què + *verb estudiar?*

- Què estudies?
- Què estudia l'Eva?

Per respondre, seguim aquesta estructura:

verb estudiar + *tipus d'estudis*

verb ser + *estudiant* + *de / d'* + *tipus d'estudis*

verb fer + *(un curs de / d')* + *tipus d'estudis*

- Estudio idiomes.
- L'Eva és estudiant de batxillerat.
- Faig un curs de mecànica.
- La Lali fa anglès.

2. Preguntar i dir els estudis

Vocabulari

Estudis:

batxillerat; formació professional; idiomes; informàtica; primària; secundària.

3. Preguntar i dir el lloc de treball i d'estudi

Continguts

Per assolir aquest objectiu necessites saber:

- estructures per preguntar i dir el lloc de treball i d'estudi,
- vocabulari.

Estructures per preguntar i dir el lloc de treball i d'estudi

Per preguntar on estudia o treballa algú fem servir l'interrogatiu *on* i el verb corresponent.

+

- On estudies?
- On estudieu?
- On treballa el teu germà?
- On treballa la Mercè?

Podem respondre amb aquesta estructura:

+ + +

- Estudio en un institut.
- Estudiem en una escola d'adults.
- El meu germà fa de dependent en uns grans magatzems.
- La Mercè treballa en unes galeries comercials.

3. Preguntar i dir el lloc de treball i d'estudi

Present d'indicatiu del verb *estar*

El verb *estar*, tot i ser de la primera conjugació, és irregular. Observa com es construeix el present:

jo	estic
tu	estàs
ell / ella / vostè	està
nosaltres	estem
vosaltres	esteu
ells / elles / vostès	estan

Podem fer servir el verb *estar* per expressar altres situacions laborals.

- Ara no treballo, **estic** a l'atur.
- El Jordi **està** de baixa.
- L'avi ja no treballa, **està** jubilat.

Vocabulari

Llocs d'estudi o de treball:

escola; escola d'adults; institut; universitat.

Llocs de treball:

botiga; despatx; escola; escola d'adults; fàbrica; institut; taller.

Altres situacions laborals:

estar a l'atur; estar de baixa; estar jubilat, estar jubilada.